

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Čurdy a soudců JUDr. Gabriely Kučerové a Mgr. Michala Výtiska ve věci

navrhovatele: **Biogen MA Inc.**, ID no.: 043002117
se sídlem 225 Binney Street, Cambridge, MA 02142, Spojené státy americké
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Čermákem, Ph.D., LL.M.
se sídlem Elišky Peškové 735/15, 150 00 Praha 5

proti
odpůrci: **Základy Farmaceutyczne Polpharma S.A.**, ID: 5920202822
se sídlem Pelpińska 19, 83-200 Starogard Gdański, Polsko
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Lorencem
se sídlem Štefánikova 256/34, 150 00 Praha 5

o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání odpůrce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2022, č. j. 2 Nc 1046/2022-65,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v záhlaví v označení odpůrce opravuje tak, že namísto nesprávně uvedeného názvu **Základy Farmaceutyczne Polpharma**, se uvádí **správný název Zakłady Farmaceutyczne Polpharma S.A.**
- II. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným usnesením vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření a ve výroku I. uložil odpůrci povinnost zdržet se v České republice propagace, nabízení, uvádění na trh, jakož i za tím účelem dovážení léčivého přípravku reg. č. EU/1/22/1635, nazývaného k 13. 10. 2022 DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA, ve výroku II. uložil odpůrci povinnost do 20 dní od doručení usnesení stáhnout z trhu v České republice léčivý přípravek reg. č. EU/1/22/1635, nazývaný k 13. 10. 2022 DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA, pokud není v držení pacientů, a ve výroku III. uložil navrhovateli povinnost do 30 dnů od doručení rozhodnutí podat žalobu ve věci samé. Toto své rozhodnutí soud prvního stupně s odkazem na § 169 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), nijak neodůvodnil.
2. Usnesení napadl odpůrce odvoláním. Namítl, že v České republice není registrován léčivý přípravek s reg. č. EU/1/22/1635, což ostatně připouští i sám navrhovatel. Jednotlivé centrálně registrované léčivé přípravky jsou evidovány Evropskou lékovou agenturou pod pětidílným registračním číslem tak, že každý jednotlivý druh přípravku má svůj jedinečný kód. V České republice jsou registrovány pouze čtyři léčivé přípravky s názvem DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA s reg. č. EU/1/22/1635/001, EU/1/22/1635/002, EU/1/22/1635/003 a EU/1/22/1635/004, které se také liší obsahem účinné látky a velikosti balení. Tyto výrobky tak nejsou totožné a nelze je jakkoliv zaměňovat. U výrobků s reg. č. EU/1/22/1635/002 a EU/1/22/1635/004 nebyla stanovena úhrada ze zdravotního pojištění a z přehledu nevyplývá ani skutečnost, že by byly přítomny na trhu a nejsou zmíněny ani v oznámení o celním zadržení

předloženém navrhovatelem ani v žádném jiném předloženém dokladu. Použitím zkratky zahrnující všechny registrované výrobky se navrhovatel zcela zjevně snaží dosáhnout toho, aby se zákaz obchodování vztahoval na veškeré výrobky tohoto názvu, odpůrce je však minimálně u výrobků s reg. č. EU/1/22/1635/002 a EU/1/22/1635/004 přesvědčen, že nejsou splněny předpoklady nařízení předběžného opatření, neboť navrhovatel netvrdil ani neosvědčil, že by tyto výrobky byly přítomny na trhu a pouhá hypotetická možnost uvedení na trh v daném případě nepostačuje. Sám navrhovatel uvedl, že popsany postup zvolil, aby nedošlo k částečnému zamítnutí návrhu, nicméně podle odpůrce si navrhovatel nemůže zlehčovat své procesní povinnosti tím, že ponechá na soudu specifikaci vadně formulovaného petitu. Odpůrce dále namítl, že navrhovatel nijak neosvědčil, že by odpůrce byl subjektem, který předmětné výrobky uvedl na trh v České republice, tedy že by byl ve sporu pasivně legitimován. Takovou skutečnost totiž nelze dovodit z existence registrace léčivého přípravku, podání žádosti o určení ceny a úhrady či rozhodnutí o takové žádosti ani zařazení generického léčiva na Seznam cen a úhrad léčivých přípravků. Porušení české části patentu nelze spatřovat ani v tom, že odpůrce je v SmPC výrobků uveden jako výrobce přípravků s názvem DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA, neboť vzhledem k tomu, že výroba neprobíhá na území České republiky, není postižitelná podle českého patentového zákona. Ani prohlášení odpůrce ve smyslu § 33 odst. 2 zák. č. 378/2007 Sb., o léčivech, není důkazem o tom, že jsou předmětné léčivé přípravky na trh uváděny odpůrcem, neboť nelze automaticky tvrdit, že léčivý přípravek je na území konkrétního státu dovážen či prodáván přímo výrobcem. Jediným subjektem, u kterého navrhovatel osvědčil, že se podílí na uvádění předmětných léčivých přípravků na trh, je distributor – společnost Alliance Healthcare s.r.o. Odpůrce dále poukázal na to, že předmětný patent č. CZ/EP 2 653 873 byl podán jako rozdělená přihláška evropského patentu č. EP 2 137 537, který byl nedávno zrušen a odpůrce má za to, že i předmětný patent tak bude pravomocně shledán neplatným, když již byl napaden řadou tzv. odporů. Následně tak bude nutné dojít k závěru, že prodej léčivých přípravků, které jsou předmětem řízení, nebyl nikdy protizákonným a soud by měl tak důkladně zvážit, zda je nutné práva odpůrce takovým způsobem omezovat. Odpůrce k uvedenému dodal, že skutečnost, že patentová práva navrhovatele nelze označit za „prima facie“ platná, byla potvrzena četnými rozhodovacími autoritami EPÚ, z nichž některá rozhodnutí podrobně rozvedl. Jelikož navrhovatel neosvědčil, že by odpůrce jakkoliv porušil patent, nejsou pak ani splněny podmínky, aby jednání odpůrce mohlo být kvalifikováno jako nekalá soutěž, přičemž odpůrce dodal, že tvrdí-li navrhovatel porušení § 2982 o. z. (zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), pak je povinen prokázat svoji pověst a jakým způsobem byla zneužita. Odpůrce dále namítl, že se navrhovatel v pozici držitele základního patentu, kterého právní ochrana již uplynula, snaží cestou rozdělené přihlášky zabránit tomu, aby na trh vstoupily generické přípravky jeho originálního léčiva Tecfidera, které bylo základním patentem chráněno. Postup navrhovatele je tak zjevným zneužitím dominantního postavení, a to vzhledem k tomu, že rozdělená patentová přihláška nebyla odvozena z patentu, jehož doba platnosti uplynula, ale z patentu, který byl zrušen pro nesplnění podmínek patentovatelnosti, v této souvislosti odkázal odpůrce na tiskovou zprávu Evropské komise z 10. 10. 2022. Odpůrce je přesvědčen, že škoda, na kterou navrhovatel odkazuje, není nevyčíslitelná ani nenahraditelná. Vzhledem k tomu, že je navrhovatel již několik let na trhu, jsou tak k dispozici data o objemu jeho prodeje, tržbách i zisku, navíc má jako majitel patentu právo na informace o množství a ceně prodaných léčivých výrobků DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA a ušlý zisk je tak kvalifikovatelný. Podle odpůrce žádná další škoda navrhovateli nehrozí, neboť odliv zákazníků, snižování tržeb a pokles atraktivnosti výrobků je pouze dalším vyjádřením ušlého zisku. Odpůrci není jasný význam pojmu „rozmělnění patentu“, když „rozmělnění“ je institutem známkového práva a v kontextu patentových práv není běžně užíván. Pokud budou práva k předmětnému patentu shledána neplatnými, pak vstup dalších generických výrobků Tecfidera na trh není jakýmsi „nedovoleným rozmělněním“, ale zákonem aprobovaným postupem sloužícím veřejnému zájmu. K údajnému ohrožení výkonu rozhodnutí ve věci samé odpůrce uvedl, že navrhovatel bude mít v každém případě možnost podat žalobu na náhradu škody. Dále odpůrce namítl, že nepožadovat zrušení

registrace léčivého přípravku není projevem „dobré vůle“ navrhovatele, neboť soud nemá pravomoc rušit registraci jakéhokoliv léčivého přípravku, to může být pouze výsledkem správního řízení před SÚKL. Závěrem uvedl, že vzhledem k tomu, že soud mu povinnost uložil bez jakéhokoliv časového omezení, je takové předběžné opatření s ohledem na délku ochranné doby patentu nepřiměřené tvrzenému porušení práv navrhovatele, když vzhledem ke složitosti věci může řízení ve věci samé trvat několik let, tedy déle, než je doba platnosti patentu navrhovatele. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

3. Navrhovatel ve vyjádření k odvolání uvedl, že je přesvědčen, že návrh identifikuje rušivé přípravky přesně a spolehlivě. Jak již v návrhu uvedl, Evropská komise oznámila udělení registrace přípravku DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA pod reg. č. EU/1/22/1635 a je tedy nepochybné, že přípravek lze označit pouze tímto registračním číslem, definice je tak zcela určitá a zahrnuje všechny registrované formy. Skutečnost, že ne všechny formy předmětného přípravku byly do současné chvíle uvedeny na trh, nemění nic na tom, že některé již na trhu přítomny prokazatelně byly a u zbytku je dána hrozba, že na trh uvedeny budou. Praxe soudů je v tomto ohledu dlouhodobě ustálená a soudy nařizují předběžná opatření proti léčivům identifikovaným registračním číslem dlouhodobě a to přesto, že k jednomu registračnímu číslu se může vztahovat libovolný počet variant, z kterých je na trhu pouze jediná, a číslo SÚKL dosud nevyžadovaly. Tento postup vylučuje situace, kdy by po nařízení předběžného opatření docházelo k uvádění na trh přípravků opatřením nepostižených a majitel patentu by byl nucen opakovaně podávat návrhy vůči dalším variantám přípravku. Navrhovatel je dále přesvědčen, že se odpůrce snaží zbavit zodpovědnosti za výrobek, který nepochybně vyrobil pro český trh. Odpůrce je přitom nejen výrobcem, ale i držitelem registrace předmětného přípravku a v České republice podniká prostřednictvím organizační složky. Z pohledu českého práva je držitel registrace zodpovědný za nakládání s léčivým přípravkem na trhu a pouze s jeho svolením se může na trhu vyskytovat. Tato zodpovědnost je sice částečně omezena předáním léčiva distributorovi, tomu však musí být předán v České republice. Odpůrce přitom ani netvrdí, že by se nepodílel na dodávkách svých výrobků do České republiky, ale pouze, že navrhovatel tuto skutečnost neosvědčil. Navrhovatel však k návrhu přiložil odpůrcovo hlášení o zahájení dodávek na trh České republiky učiněné vůči SÚKL a oznámení zadržení zboží celním úřadem podpořené důkazy o přípravných krocích k získání práva na úhradu většiny ceny přípravku z veřejného zdravotního pojištění. Nemůže být pochyb o tom, že došlo k neoprávněnému zásahu do práv z patentu navrhovatele ze strany odpůrce. Vzhledem k tomu, že v případě všech přípravků obsahujících dimethyl fumarát určených k léčbě roztroušené sklerózy se jedná o přípravky prodávané v relativně malých objemech, omezenému počtu pacientů a téměř výhradně pouze přes nemocniční lékárny specializovaných pracovišť, je pro navrhovatele prakticky nemožné rychle obstarat vzorek generických výrobků, nicméně má za to, že předložil „obvykle dostupné důkazy“, čímž dostatečně osvědčil porušení svého práva, a to již tím, že celní orgány předmětné přípravky skutečně zadržely ve skladu třetí osoby v České republice a není zde registrovaná souběžná distribuce. Dovoz do České republiky tak nutně musel provést odpůrce a je proto pasivně legitimován. Pasivní legitimace odpůrce je dána i z titulu nekalé soutěže, protože jeho jednání spočívající ve výrobě a zprostředkování možnosti distribuce/prodeje a užívání léčiv v České republice je nepochybně jednáním, které k zásahu do patentu napomáhá. Navrhovatel dodatečně dne 4. 11. 2022 obdržel od distribuční společnosti Alliance Healthcare s.r.o. kopii dopisu, ve kterém odpůrce potvrzuje, že výrobky zadržené celními orgány patří jemu, i tím je tedy pasivní legitimace odpůrce dodatečně prokázána. Pokud odpůrce tvrdí, že nemá s uvedením přípravků na trh v České republice nic společného, jedná se dle navrhovatele o situaci přenesení důkazního břemene a je na odpůrci, aby vysvětlil, jak se jeho výrobek bez jeho přičinění na trhu v České republice ocitl, nicméně je otázkou, zda je pro tak složitý skutkový přezkum v tomto řízení prostor. Navrhovatel dále uvedl, že uplatněný patent byl a je řádně zapsán v rejstříku patentů vedeným jak EPO, tak ÚPV a byl i řádně validován. Pravomocné rozhodnutí EPO o odporech podaných proti udělení patentů nelze očekávat dříve než v roce 2025. Pokud by ke zrušení patentu došlo, je na místě použít

postup podle § 77 odst. 2 o. s. ř., není to důvodem pro úspěch odvolání. Navrhovatel také odkázal na presumpci platnosti udělených a zapsaných patentů. Poukázal dále na to, že výsledky zahraničních řízení jsou zpravidla nevýznamné pro řízení v České republice, navrhovatel je navíc přesvědčen, že rozhodnutí, kterými byly návrhy na nařízení předběžného opatření v zahraničí zamítnuty s odkazem na to, že patent možná není hmotněprávně platný, jsou věcně nesprávná. Není sporu o tom, že uplatněný patent byl udělen na základě přihlášky vyloučené z přihlášky mateřského patentu, jedná se však o samostatný patent, neboť po vyloučení přihlášky je osud přihlášek a patentů na základě nich udělených nezávislý, důvody pro zrušení mateřského patentu na vyloučený patent tak zjevně nedopadají. Navrhovatel pak podrobněji popsal řízení o udělení předmětného patentu s opětovným zdůrazněním presumpce platnosti zapsaného patentu. Ohledně nekalé soutěže navrhovatel odkázal na část V. návrhu na nařízení předběžného opatření, ze které vyplývá závěr, že soutěžitelem je možno se stát i ad hoc bez nekalého úmyslu, kdy postačuje objektivní nekalý zásah do pravidel soutěže a není tak pochyb o tom, že jednání odpůrce spadá pod generální klauzuli nekalé soutěže. K námitce odpůrce, že nebyla osvědčena dobrá pověst navrhovatele či jeho výrobku, navrhovatel uvedl, že tvrdil a osvědčoval, že jednání odpůrce spadá pod generální klauzuli nekalé soutěže, což je rozhodné, a navíc ho lze podřadit pod některé speciální skutkové podstaty. Skutečnost, že nabízení, výroba a prodej generických léčiv nejsou činnosti a priori protizákonné, neznamená, že se v tomto případě nejedná o činnost v rozporu s patentovými právy a jednání nekalosoutěžní. Navrhovatel také odmítl tvrzení, že by měl z mateřského patentu zcela neoprávněný monopol, neboť se nikdy nesnažil uplatnit práva z mateřského patentu proti žádné třetí straně a vyloučené patentové přihlášky jsou zcela legitimním nástrojem patentového řízení. Skutková situace v odpůrcem předložené tiskové zprávě Evropské komise z 10. 10. 2022 byla navíc velmi odlišná. Navrhovatel je přesvědčen, že vyčíslitelná škoda, kterou by utrpěl, pokud by předběžné opatření nebylo nařízeno, by byla značného rozsahu, navíc dne 31. 10. 2022 zahájil SUKL v důsledku vstupu odpůrce na trh v České republice řízení o snížení úhrady příspěvku Tecfidera, což může způsobit další těžko vyčíslitelné snížení tržeb. Navrhovatel navíc čelí tlaku pojišťoven a zákazníků na snížení cen, tyto dopady na prodej a pověst navrhovatele jsou nenapravitelné. Ohledně rozmělnění patentových práv navrhovatel odkázal na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 8. 2022, č. j. 3 Cmo 53/2022-420, s tím, že škoda způsobená rozmělněním je nehmotná, resp. nemajetková a ze své podstaty nenapravitelná prostřednictvím náhrady. Závěrem navrhovatel uvedl, že v patentoprávních sporech soudy běžně nařizují předběžná opatření, která nejsou omezena na dobu platnosti patentu a pouze tam, kde má maximální doba patentu zanedlouho vypršet, dává časové omezení smysl, v tomto případě však doba platnosti patentu vyprší až v roce 2028. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.

4. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. o. s. ř. napadené usnesení soudu prvního stupně a, aniž nařizoval jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání odpůrce není důvodné.
5. Předně je třeba uvést, že pro odvolací řízení je podle § 75c odst. 4 o. s. ř. rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud tedy k odvolání odpůrce může pouze přezkoumat důvody, které vedly soud prvního stupně k vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení. Podmínkami pro nařízení předběžného opatření je (shodně podle § 102 o. s. ř. ve stadiu po zahájení řízení a podle § 74 a násl. o. s. ř. ve stadiu před zahájením řízení ve věci samé) osvědčení (neboť dokazování se v rámci řízení o předběžném opatření neprovádí) nároku samotného a osvědčení potřeby zatímni úpravy poměrů účastníků nebo obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Dále je třeba uvést, že institut předběžného opatření je mimořádným prostředkem zásahu do poměrů účastníků a rozhodnutí o něm (o návrhu na nařízení předběžného opatření) nespočívá – jak vyplývá z jeho zákonné úpravy – na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož

průběhu by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v ustanovení § 75c odst. 1 o. s. ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v důkazních prostředcích předložených navrhovatelem, na jejichž základě soud, aniž by vůbec umožnil odpůrci se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou (působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí /exekuce/) úpravu práv a povinností účastníků, aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci. Konečně je nutno uvést, že pokud soud prvního stupně své rozhodnutí neodůvodnil (tento postup výslovně umožňuje § 169 odst. 2 o. s. ř.), je třeba vycházet při přezkumu správnosti napadeného rozhodnutí z toho, že soud prvního stupně ve svém rozhodnutí zcela akceptoval argumenty navrhovatele obsažené v jeho návrhu na nařízení předběžného opatření.

6. Jak z obsahu spisu vyplývá, navrhovatel návrh na nařízení předběžného opatření odůvodnil (zkráceně řečeno) tím, že je majitelem patentu č. CZ/EP 2 653 873 a je přítomen na českém trhu se svým léčivým přípravkem Tecfidera. Odpůrce je držitelem registrace pro léčivý přípravek DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA, který dováží a uvádí na trh v České republice, a který spadá do rozsahu ochrany patentu navrhovatele, čímž podle navrhovatele zasahuje do jeho patentových práv a zároveň jedná nekalosoutěžně, a to s ohledem na to, že přípravek navrhovatele byl na trh uveden jako první a má na trhu prioritu.
7. Jak uvedeno výše, pokud soud prvního stupně návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl a své rozhodnutí neodůvodnil, je třeba vycházet z toho, že zcela akceptoval argumenty navrhovatele, a tedy vzal za osvědčená jeho tvrzení o tom, že je majitelem předmětného patentu, chránící účinnou složku přípravku Tecfidera, který je od roku 2015 uváděn na tuzemský trh, že odpůrce je držitelem registrace pro léčivý přípravek DIMETHYL FUMARATE POLPHARMA, který spadá do rozsahu ochrany patentu navrhovatele a který odpůrce začal uvádět na trh 1. 9. 2022. I podle odvolacího soudu lze tato tvrzení navrhovatele považovat za osvědčená, tedy lze konstatovat, že byla splněna podmínka osvědčení nároku samotného, tedy toho, že v řízení ve věci samé může být popsání jednání odpůrce shledáno jako zásah do práv navrhovatele vyplývajících z patentu č. CZ/EP 2 653 873 ve smyslu zák. č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, a jednání zakázané nekalé soutěže ve smyslu § 2976 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Podle odvolacího soudu byla osvědčena i potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením. Bez významu v tomto ohledu je argumentace odpůrce o probíhajících soudních řízeních před cizozemskými soudy a jeho úvaha o očekávaném zrušení předmětného patentu. Nařízené předběžné opatření se nevymyká obvyklé rozhodovací praxi v souvislosti s tvrzeným porušením průmyslových práv a běžně ukládaným povinnostem k zamezení rozšíření újmy majitele práva. Nelze tedy hovořit o tom, že by nařízené předběžné opatření bylo v rozporu se zásadou proporcionality zásahu (k testu proporcionality srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2009, sp. zn. III. ÚS 346/09). Konečně pokud odpůrce vytýká soudu prvního stupně, že nařízené předběžné opatření je nepřiměřené, když nijak časově nezohledňuje dobu trvání ochrany patentu, pak je třeba připomenout možnost nařízené předběžné opatření zrušit i bez návrhu (viz § 77 odst. 2 o. s. ř.), pokud pominou důvody, pro něž bylo nařízeno. S ostatními námitkami, které jsou věcného charakteru, je třeba odpůrce odkázat na řízení ve věci samé a tam prováděné dokazování. Pro úplnost lze jen poukázat na odpovědnost navrhovatele předběžného opatření za újmy, jež z něho vzniknou povinnému (§ 77a o. s. ř.).

8. Odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil, když současně postupem podle § 164 o. s. ř. odstranil zřejmou nesprávnost spočívající v neuvedení úplné obchodní firmy odpůrce v záhlaví napadeného usnesení.
9. O nákladech odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně podle § 145 o. s. ř. v souvislosti s konečným rozhodnutím ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 3. 5. 2023

Mgr. Jiří Čurda v. r.
předseda senátu